

مزامير

۱

صالح آدمون راه و شرور آدمون راه

ا^۱خسه ببو ا کسی که شروره آدمون نه مشورت نیکره
و گناهکارون راه در پیش نیکره،
و مسخره کرارون نه همنشین نبو؛
ب^۲لکم ریغبتی نه خداوندی شریعتی کا پیروی بکردی
و شو انده روز چپی شریعتی کا، فیکر بکردی.
ا^۳، داری شیوار ایسته که رواری کناری کا کشته بیته،
که ایستن وختی کا ایستن میوه بواردی،
و چپی لیون چیلیکسته نبون.
ا، هر کاری که بکردی، موفق بی.
ا^۴اما شروره آدمین ایسته نیته،
بلکم کلشی شیوار ایستینه که وا اوون پیکره و ایستن نه بپردی.

ا^۵بس شروره آدمین، خدا داوری کا دوام نورن،
و گناهکارن نی، صالح آدمون جمعی کا نمونن.
ا^۶چوم خداوند صالحون راه کا محافظت بکردی
اما شرور آدمون راه، نابودی را بشی.

مِن دَرَسْت رَاهِ كَا رَهْبَرِي بِيْگَه

داوودی مزمور

۱ ای خِداوند، چِمِنِ گفون دَرَس

و چِمِنِ نالَه اُون بُوین.

۲ ای چِمِنِ پاتشا و ای چِمِنِ خِدا،

چِمِنِ ظاهاری سَسی دَرَس،

چوم آز، اِشْتِه درگاه کا دعا بَگَرْدیم.

۳ خِداوند، صِبی سَر چِمِنِ سَسی دَرَسی؛

صِبی دَم، چِمِنِ دعا بوآردیم اِشْتِه حضور،

و اِنْتَظار بَگَشْتیم.

۴ چوم تِه خِدایی نیشَه که شرارتی کا خوشحال پی؛

بَدی نِمِشا بَه تِنه اِی جِگا کا بومونه.

۵ کسونی که یال یال گف رَین، نِمِشان اِشْتِه حضوری کا دَوام بوآرن؛

تِه گِرد بَدکارون کا بیزاریش.

۶ تِه دروعَه واجون هلاک بَگَرْدیش.

خِداوند، خون ویکره آدمون و مَکاره آدمون کا بیزاره.

۷ اما آز اِشْتِه وره محبتی واسی بومیم اِشْتِه کَ دیله،

و حُرمت و اِحترامی نه، اِشْتِه مقدس معبدی طرفی را تعظیم بَگَرْدیم.

۸ ای عادل خِداوند، اِشْتِه راه بَه مین نِشون بده

و مین هدایت بَگَه تا چِمِنِ دِشْمین مَشان بَر مین مُسلط آبون.

۹ چوم که چوون زوونی کا حقیقتی نییَه

و چوون دیل اِمی نه پوره که چننه خَراوی بَه بار بوآرن.

چوون لوک، آواج قبری شیوار اِستَه،

و اِشْتَن زوونی نه چاپلوسی بَگَرْدین.

۱۰ ای خِدا، چوون تقصیرون جزا آوون آده،

بِوَكِه اِشْتَن نَخْشِه اُون نِه، اِشْتَن، زَمِين بَرگِن؛
چَوون وِرِه نافرْمونِيون واسِي اَوون اِشْتِه حَضوري كَا فِر آدِه پَرُون،
چوم كِه اِشْتِه ضِد پَرِشْتِه اينِه.

۱۱ اَمَّا بَدَا اِگِرْد كَسُونِي كِه بَه تِن پَنَاه بُوآرْدِين، شَادِي بَگَرِن.
بَدَا اَوْن تَا اَبْد شَادِي نِه آوَاز بُوخُونِن.
اِشْتِه سَا جِيرِي كَا اَوون حِفَاظَت بَگِه
تَا كَسُونِي كِه اِشْتِه نومي نِه خِشِينِه، بَه تِه كَا شَادِي بَگَرِن.
۱۲ چوم خِدَاوَنْدَا، تِه، صَالِح آدَمِي بَرَكْت بَدَايش،
وَ اِشْتِه لُطْفِي نِه، آبي كَا حِفَاظَت بَگَرْدِيش، اِيلِه سِپَرِي شِيوَار.

۷

بَه تِن پَنَاه بُوآرْدِيم

د/اوودی مزمور

۱ اِي يَهوَه چِمِن خِدَا، بَه تِن پَنَاه بُوآرْدِيم؛
مِن اِگِرْد كَسُونِي دَسِي كَا كِه مِّن تَعْقِيب بَگَرْدِين نِجَات بَدِه وَ خِلَاص آگِه،
۲ نَبَادَا اَوْن اِيلِه شِيرِي شِيوَار چِمِن جَانِي بَدَرِن،
وَ مِّن پَلِه پَلِه بَگَرِن وَ كَسِي مَبُو كِه مِّن، چَوون چَنگِي كَا بَرورِه.

۳ اِي خِدَاوَنْدَا، چِمِن خِدَا،
اِگَم بَه كَسِي ظَلَم گَرْدَمِه؛
۴ اِگَم كَسِي چَاكِي، بَدِي نِه تَلَاْفِي گَرْدَمِه،
يَا اِگَم چِمِن دِشْمِينِي نَاحِق تَارَاج گَرْدَمِه،
۵ بَدَا دِشْمِينُ چِمِن جَانِي دَوْمَلِه بَا وَ بَه مِّن آرْسْتِه؛
بَدَا چِمِن زَنْدِگِي زَمِينِي كَا بُوكُوِيَه وَ اِشْتَن پَا جِيرِي كَا پَايْمَال بَگَرِه وَ آز بِيِن
بِرِه
وَ چِمِن عَزَّتِي خَاكِي نِه يَكْسَان آگَرِه.

خداوندا، اِشْتِه حَشْمِي نِه پِرز،
و چِمِن دِشْمَنون غَضْبِي پِيشِي كا پِرز.
بِه مِین را پِرز،

ای تِه که عدالتی برقرار گرَدَرِه.
بِدا گرَد قومِن اِشْتِه دور جمع آبون،
و تِه چوون کفایي نِه سَرِي نِه، آگرَد به آستمون.

خداوند مردمی داوری بگردی.
خداوندا، طَبِق چِمِن دُرستکار بییه، مِین داوری بگه،
طَبِق صداقتی که به مِین کا اِسته.
ای عادل خدا،

ای تِه که دیلون و فیکرون آزمایش بگردیش،
بِدا شُرور آدمون شَرارت تمون آبو
و تِه صالح آدمون برقرار بگه.

خدا چِمِن سپر اِسته،
اِخْدایي که، صادق دیله آدمون نجات بدای.
خدا عادل داوری اِسته،

و خدایي اِسته که هر روز بدکارون را حَشْم بگتی.
اگم اِنسان توبه مگره،

خدا اِشْتَن شمشیری تیج آگره،
آ، اِشْتَن گمونی دَرونجه، و حاضیر آگره.
ا کسی را که توبه مگره، مرگی سلاحون حاضیر بگردی،
اِشْتَن تیرون، آتشین وَج آگره.

دیس، شُرور آدم، شَرارتی نِه آبستن بی،
و فتنه نِه حامیله بی،
و دوروعون بَرندی.

چایي بگندی، و آپی عمیق بگندی،
و چایي کا دَلکه که اِشْتَن گندشه.

۱۶ چپی فتنه چپی اِشْتَن سَر بومی،
و چپی زوره واجی، چپی اِشْتَن فرق سَری کا بَردی.

۱۷ خِداوندی چپی عدالتی واسی سُکور بواتیم،
و خِداوندِ متعالی نومی ستایش بگردیم.

۱۳

خِداوندا، تا گینی؟

داوودی مزمور

۱ خِداوندا، تا گینی؟ آیا تا اَبَد مِن ویر بَرگری؟
تا گینی اِشْتَه دیمی بَه مِن کا آگار دینی؟
۲ تا گینی چمین فیکرون نه دَرگیر ببوم،
و گرد روز چمین دیلی کا غَم ببو؟
تا گینی چمین دِشْمَنی دَسَه جیر ببوم؟

۳ ای یهوه، چمین خِدا، بَه مِن نَظَر بَگَه و چمین جَوای پَدَه.
چمین چمون سو آده، نَبادا که چمین چمون دَوْنِیدم و مَرگ خاو آشوم؛
۴ نَبادا چمین دِشْمِن بواجه: «آبی پیروز آبیمه»،
و نَبادا چمین دِشْمِن، چمین شکست هَرده کا شاد ابون.

۵ اما آز، اِشْتَه محبتی توکل هِسْتِمَه؛
چمین دلیل اِشْتَه نجاتی کا شادی بگردی.
۶ خِداوندی را بَخَندیم و آبی پَرستش بگردیم،
چوم که بَه مِرا دَس و دلیل بازی نه چاکی گردشه.

۱۵

کیبہ کہ ایشہ مقدس کوه کا ساکن ببو

داوودی مزمور

۱ خِداوندا، کیبہ کہ بَشای اِشِته خِیمه کا بومونه؟
و کیبہ کہ بَشای اِشِته مقدس کوه کا ساکن ببو؟

۲، کسی کہ دُرست زندگی بَگردی،
آ، کسی کہ هر کار دُرستی اَنجام بَدای،
آ، کسی کہ صِديق دِیلی نه، حقیقتی بَواتی.
۳، کسی که اِشْتَن زوونی نه بَدگویی مَگره،
آ، کسی که اِشْتَن خمسوعه نه بَدی مَگره،
آ، کسی که اِشْتَن رَفِقی باره هیچ بَده گفی قبول مَگره؛
۴، کسی که بَده آدمی حُرمت نِنه،
و کسی حُرمت بَنای که خِداوندی کا ترسه؛
آ، کسی که اِشْتَن قولی وفا بَگره،
هر چند چِپی صَری را ببو؛
۵، کسی که اِشْتَن پولی نزول ویگته را آمده
و بی گناه آدمی ضِهد رشوه مَویگره.
کسی که گِردِ اِم کارون اَنجام بَده
تا اَبَد پایدار بَمندی.

۲۳

خِداوند چِمن شوونه اِسته

داوودی مزمور

۱ خِداوند چِمن شوونه اِسته؛
هیچ چِپی مُحتاج نبوم.
۲، سَر سَوزه دَشت و دومنی کا مِن خِساوونه؛
مِن بَپردی آرومه آوون گناری را.

۳ چمن جانی تازه قوتی بدای،
 و اِشْتَنَ نومی واسی،
 دُرست راه اون طرفی را مِن هِدایت بَگردی.

۴ حتی اگم تاریکترین دَرّه اون کا نی دَویَرم،
 نِترسم که هیچ مرگ و بَلایی چمن سَری با،
 چوم که تِه چمن هَمراه ایش؛
 اِشْتِه دَسه چو و اِشْتِه عصا
 بَه مِن قوت قلب بَبخِشستی.

۵ چمن دِشْمَنون چمی پیشی کا، بَه مِرا رَنگینه سِفره ای جیگری!
 چمن سَری عَطری نه روعن دَسونی
 و چمن قَدْره اِنْتِه لِبالب پور بَگردیش که هر طرفی نه ویبو.
 ۶ مُطْمئنیمه چاکی و رَحمت، چمن گِرد عمری روزون کا، چمن دومله بی،
 و آز تا آبد، خِداوندی ک کا ساکن ببیم.

۲۷

خِداوند چمن نور و چمن نجات اِسته

د/وودی مزمور

۱ خِداوند چمن نور و چمن نجات اِسته؛

کی کا بَترسم؟

خِداوند چمن جانی پناه گا اِسته؛

کی کا هراسون ببوم؟

۲ وقتی شُرور آدمِن بَه مِن هِجوم بوآردین تا چمن جانی گوشتی بَرِن،

چمن هَه دِشْمَنِن، هَه کسونی که چمن ضِد اِستینه،

اُون اِشْتَنی نه که لیز بَرْدین و بَلکِن.

۳ حتی اگم اِبی لَشکر چمن ضِد صف بومونِن،

چمن دیلی کا تَرسی نِدَلکه؛

اگم چمن ضد جنگ بر پا بگرن،
او آکا نی چمن دیل قُرصه.

٤ خِداوندی کا اپی چی پیستَمه،
و چپی دومله نی ببیم:
که گرد چمن عمری روزون کا
خِداوندی ک کا ساکن بوم،
تا خِداوندی قشنگی بوینم
و چپی معبدی دیله کا، چمن درخواستون جوای دومله بگردستیم.

٥ چوم زندگی چتینه روزون کا
اِشتن چادری جیری کا من پناه بدای،
و اِشتن خیمه پناه کا من غم بردی،
و من بنای بلند صخره ای سری کفا کا.
اَبس ا موقع چمن ا دشمنون وری کا که من دور آگردشونه
سربلند ببیم،
و شادی و خلع نه خِداوندی خیمه کا قربونی بگردیم؛
خِداوندی را بخندیم و ساز بَریم.

٦ خِداوندا، وختی که ته دَخونم، چمن سسی دَرَس؛
به من لطف بگه و چمن جوای بده.
٨ ته مننه واتره: «چمن طالب ببش که چمن دیم شمه طرفی را ببو و شمه را
پشت آمگرم!»
چمن دیل به تنه بواتی: خِداوندا چمی طالبیمه که اِشته دیم چمن طرفی
را ببو.

٩ اِشته دیمی به من کا آمگاردن،
اِشته غضبینه، اِم خادمی، اِشته حضوری نه آمگاردن؛
ای کسی که چمن یاور ببیش.
ای خِداپی که من نجات بدابیش،
من اِشته حضوری کا بمرکه و من ترک مگه.

۱۰ ہر چند چمن دَدہ و نَنہ مین ترک گردشونہ،
 ولی خِداوند مین پِگرہ.
 ۱۱ خِداوندا، اِشتہ راہ بہ مین باموج،
 و چمن دِشمنون واسی
 مین ہموارہ راہ، را ہدایت پِگہ.
 ۱۲ مین چمن دِشمنون دَس آمدہ،
 چوم دروعہ شاہدن چمن ضد پِرشته اینہ،
 و بہ مینہ زور بواتین.
 ۱۳ اما آز باور ہستیمہ کہ خِداوندی چاکی
 اِم دنیا کا بُویندیم.
 ۱۴ خِداوندی مُنتظر بَبش،
 قوی بَبش و اِشتہ دیل قُرص پِبو؛
 خِداوندی مُنتظر پِبش!

۳۱

خِداوندا، بہ تِن پناہ بوآردیم

داوودی مزموں

۱ خِداوندا، بہ تِن پناہ بوآردیم،
 مَرزن ہرگز سَرافکنده آبوم؛
 اِشتہ عدالتی کا مین نجات بدہ.
 ۲ چمن دعا گوش آگہ،
 و اَلْبَحَل مین خلاص آگہ؛
 بہ مرا صخرہ ای پِبو کہ آپی کا پناہ بگتیم
 بہ مرا مُحکمہ قلعه ای پِبو، تا مین نجات بدی.

۳ چوم کہ تہ چمن صخرہ و چمن قلعه اییش،
 اِشتہ نومی واسی مین ہدایت بگردیش و رہبری بگردیش.
 ۴ تہ، ا تَلہ ایکا کہ نینکی بہ مرا نوعشونہ، مین برون بروری،
 چوم کہ تہ چمن پناہگاہ اییش.

٥ چمن روح اشته دسی دسپارم؛
ته چمن آزادی خرییره، ای یهوه، وفاداره خدا.

٦ از کسونی کا که بی اریزش بتون توکل هستشونه، بیزاریمه؛
اما از به خداوند توکل بگردیم.
٧ اشته محبتی کا شادی بگردیم و خوشحالی بگردیم،
چوم که چمن مصیبتی ویندزه
و چاک بزنیش چمن جان چده پریشونه.
٨ ته، من دشمنی دس آدوعه نیره
بلگم چمن پاون فرا و محکمه جگا کا نوغره.

٩ خداوندا، به من لطف بکه،
چوم پریشونیمه؛
چمن، چم غرضه کا دسو نیشه،
چمن جان و تنی کا نی قوتی منده نییه.
١٠ چوم چمن زندگی غم و غرضه نه دوپرده،
و چمن عمر آه و ناله نه؛
چمن گناه و اسی چمن قوتی کارا از دس بدایم،
و چمن آسته ان نی کارا پوسده آبون.

١١ چمن گرد دشمنون و اسی مسخره آبییمه،
گردی کا بدتر، چمن خمسوعه اون وری کا نی مسخره آبییمه.
چمن رفیقن به من کا ترسن؛
هر کسی من برونی کا بویندی، به من کا دوزه.
١٢ ایله مرده ای شیوار ویر برشییمه؛
ایله چکیسته نره ای شیوار آبییمه.
١٣ چوم ورگسون کا افترا دزسم،
و هر طرفی کا ترس و وحشت استه؛
چوم یندی نه چمن ضد نخشه بگشدین
و چمن جانی ویگته را دس به یکی ببین.

۱۴ اما خِداوندا، از به تِن توکلِ هِسْتِمِه؛

بَوَاتِيم: «چِمِن خِدا تِه ايبش».

۱۵ چِمِن عُمَر اِشْتِه دَسُون کا اِستِه؛

مِن چِمِن دِشْمَنون چَنگي کا خلاص آگِه. مِّن کَسُوني دَسِي کا که مِّن اَذِيَت
بَگَرْدِين خلاص آگِه.

۱۶ اِشْتِه ديمي نوري، اِشْتِه خادمي دَتاوون؛

اِشْتِه محبتي نه مِّن نجات پده.

۱۷ خِداوندا، مَرزن سَرافکنده اَبوم،

چوم کِه تِه کمکي را دَخونِم؛

پدا که شَروره اَدَمِن سَرافکنده اَبون

پدا که بي سَس سَلَم پِشون به گور.

۱۸ پدا که چوون دورعه واجه زوون لال پبو،

اَدورعه واجه زوونوني که غرور و بُختوني نه

صالح اَدمون ضِد مِفْتِه گفون بَوَاتِين.

۱۹ اِشْتِه چاکي چندی وِرِه،

اَچاکي که تِه اَبي، کَسوني را اَنبار گَرْدَرِه،

که به تِن حُرمت بَنائِين،

و اَبي، اَدمون چَمي پيشي کا، کَسوني را که به تِه کا پناه بَگَتِين، به کار

بَگَتِينش.

۲۰ اِشْتِه حضوري کا اوون،

اَدمون نَخشه اون کا محافظت بَگَرْدِيش؛

اِشْتِه خِيْمِه کا،

اوون، تِلِه زوونون کا حفظ بَگَرْدِيش.

۲۱ حمد و ستايش بر خِداوند پبو،

چوم اَموقع کِه ايلَه شهري کا زندگي بَگَرْدِيم که محاصره با،

اِشْتِن محبتي، عَجيب به مِّن آشکار آگَرْدِشه.

۲۲ اَموقع، اَز ترس و وحشتي نه واْتِمِه:

«اِشْتِه چَمون کا بَلگِيْمه!»
اما وقتي تِه کمکي را دَخوندمه
تِه چَمِن اِلْتِماسون دَرَسَرِه.

۲۳ ای خِداوندى گِرد مقدسين،
آيينه خِش بِيِين!
خِداوند وفادارون کا حفاظت بَگِردى،
اما مُتگِبرون، تمام کمال جَزَا بَدَاى.
۲۴ ای گِرد کسونى کِه خِداوندى مُنتظريرونه،
قوى بِيِين و شِمَه ديل قُرص بَبو.

۳۴

بِچَشه و بُوينه که خِداوند چه چاگه.

داوودى مزمور

۱ هر وختى کا، خِداوندى سِتائيش بَگِرديم؛
چِي حمد هميشه چَمِن زوونى سَرى کا بِيى.
۲ چَمِن جان خِداوندى کا فَخْر بَگِردى؛
بِدا فَقيرِن دَرَسِن و شادى بَگِرن.
۳ بَه مِنه خِداوندى سِتائيش بَگِزه،
بايِن چِي نومی يِندى نه جلال بَدِييم.

۴ خِداوندى کا کمک پيستمه، ا چَمِن جَوَاوى دوشه؛
و مِن چَمِن گِرد تَرسون کا خلاص آگِردِشه.
۵ کسونى که خِداوندى دِيَسِن، چوون ديم نورى شيوار دَتاوَه؛
اَوِن هرگِز رو سيا نِبون.
۶ اَز حَقير، خِداوندى خَلع زَندمه و خِداوند چَمِن سَسى دَرَسِشه،
ا مِن چَمِن گِرد گِرفتاريون کا نجات دوشه.
۷ خِداوندى مَلاييکه، خِدا تَرَس آدمون دورى بَگِتى،
و اوون نجات بَدَاى.

٨ پڄشه و پوينه كه خداوند چه چاڪه؛
 خسه ببو آڪسي كه ابي كا پناه بگتي.
 ٩ اِي خداوندي مُقدسِين، ابي حُرمت بگره،
 چوم كسوني كه ابي حُرمت بنانين، هيچ چي مُحْتَاج نِبون.
 ١٠ قوی و جَوون شيرِن، مُحْتَاج و وشي بيبِن،
 اما كسوني كه خداوندي طالِبِينه هيچ چاك چي كَم نيشونَه.

١١ اِي خِرْدَنِين، بايِن و چَمِن گفون گوش بديِن،
 تا شِمَه باموَجِم چنْتَه خداوندي حُرمت بِنِيْتَه.
 ١٢ آكِيَه كه مُشْتاقَه زِنْدَگِي بگره،
 و دِرَاز عمري نه خِشَه، كه چاڪه چييون پوينه؟
 ١٣ اِشْتَه زووني پيشي بگه تا دروع مواجِي
 اِشْتَه گَ دَوْنَد تا گفِي مَرْتَنِي كه مردي فَرِيَب بَدِي؛
 ١٤ بَدِي كا دَس پگه و چاكي بگه،
 صلح و صفا دومله بَبَش و تَقْلَا بَكه ابي به دَس بوآري.

١٥ خداوندي چَمِن، صالح آدمون بويندين
 و چِي گوشن چَوون خِليع كَمِكِي دَرَسَن؛
 ١٦ اما خداوند اِشْتَن ديمي بَدكارون كا آگار دِنِيْشَه،
 تا چَوون اَثْرِي زميني كا نِيست و نابود آگره.
 ١٧ وختي صالح آدمِن كَمِكِي را خِليع رُزِن، خداوند چَوون سَسِي دَرَسَه؛
 و آوون چَوون گِرْد مشكلاتي كا نجات بَداي.
 ١٨ خداوند ديل چَكِيستَه آدمون نزديكي كا اِسْتَه
 و كسوني كه اِشْتَن اميدي آز دَس دوغَشونَه، نجات بَداي.

١٩ صالح آدمي مصيبت بَرَك وِر اِسْتَه،
 اما خداوند اَتِي، گِرْد آوون كا خلاص بگردي؛
 ٢٠ گِرْد چِي اِسْتَه اون حفظ بگردي،
 كه ايلَه آوون كا ني نچَكَن.

۲۱ مُصِیبت، شَرور آدمی خونی ویکره
 و کسونی که صالح آدمی کا مُتَنفِری نه، محکوم بَین.
 ۲۲ خِداوند اِشْتَن خادمون جانی نِجات بَدای؛
 کسونی که به خِدا پناه بوآرن، محکوم نِبون.

۴۲

کتاب دوم

ای چمن جان چیرا هندی غرِصه کا بی رَمَقِییش؟

ایله نغمه قورح زوئه اون کا

۱ هته که آهو تِشیری کا، دَقَنون آوی را له له بَڑی،
 ای خِدا، هته، چمن جان به ترا له له بَڑی.
 ۲ چمن جان خِدا را تِشیرش اِسته، آ خِداپی را که زندگی بَبَخِشِستی،
 که گینی بام و خِدا حُضوری کا حاضیر اَبوم.
 ۳ چمن اِسرگن، شو آنده روز چمن غذا بَینه،
 چیرا که اون گرده روز منه بوآین:
 «اِشته خِدا کییاره؟»
 ۴ هته که دیلی نه فغان بَگردیم
 اِم چیبون ویر بوآردیم:
 اِم که چنته جماعتی نه بَشیم،
 و آوون بَتردیم خِدا ک طرفی را.
 جماعتی نه که شادی یه خِلع اون نه،
 و سُکورگزاری نه جَشَنِشون گته به.

۵ ای چمن جان، چیرا هندی غرِصه کا بی رَمَقِییش؟
 چیرا چمن دیلی کا پَرِشونیش؟
 اِشته امید به خِدا ببو،
 چوم که هنی آپی سَتایش بَگردیم؟
 آپی که چمن نجات و چمن خِدا اِسته.

^۶ چمن جان چمن دیلی کا غُرصہ کا رَمقی نیشہ؛
 امی واسی خدا ویر بوآردیم،
 اُردنی دیاری کا و حرمونی دیاری کا،
 و مصعاری کوعاتی کا.
^۷ وختی اِشته آوشارن خُروش بگردین،
 دریا تونن، دریا تونی را خبر بداین.
 گرد اِشته موجن و گرد اِشته سَیلن،
 چمن سَری نه دَویپرَدینہ.
^۸ روزی را، خداوند اِشتن محبتی بہ مِن نثار بگردی،
 و شوی را، چپی سرود چمن دیلی دیلہ کایہ،
 ایلہ دعا شیوار، خدای دی درگاہ کا کہ بہ مِن زندگی ببخشستی.

^۹ خدا نہ کہ چمن صخرہ اِستہ بواتیم:

«چیرا من ویر برگردہ؟»

چیرا بسی دِشمنی ظلمی واسی

ماتمہ روزون کا پنشم؟»

^{۱۰} چمن دِشمنون رَحْم زوونن چمن آستہ اون چاکین،

چیرا کہ گرد روز ہنتہ منہ بواتین:

«اِستہ خدا کیارہ؟»

^{۱۱} ای چمن جان، چیرا ہندی غرصہ کا بی رَمقییش؟

چیرا چمن دیلی کا پریشونیش؟

اِستہ امید بہ خدا ببو،

چوم کہ ہنی آئی ستایش بگردیم؛

آپی کہ چمن نجات و چمن خدا اِستہ.

۱ خدایا، اِشْتِه محبتی واسی
بِه مین رَحْم بگه!

اِشْتِه وره رحمتی واسی

چمین تقصیراتی بَبَخَش.

۲ مین چمین هر تقصیری کا کامل بوشور،
و مین چمین گناه کا پاک آگه!

۳ چوم آز چمین نافرمانیون کا خورم هسته،

و چمین گناه همیشه چمین، چمی پیشی کا استه.

۴ به تین، فقط به تین، گناه گردمه،

و آچه که اِشْتِه نظری کا ور بد استه انجام دوعمه.

امی واسی نی هر چپی که بوآجی دُرسته،

و مجازاتی که حُکم بگری، حق استه!

۵ واقعا که از مقصر دنیا اومه ایمه،

حتی ا موقعی که چمین ننه مین حامیله آبه، از گناه کا بیما!

۶ ته کیف بگردیش که چمین وجودی کا صداقتی بوینی،

و چمین قلبی کا، به مین حکمت آموچی.

۷ زوفا داری لاخته نه، مین پاک آگه که تمیز آبوم،

مین بوشور که وری کا اسپ تر آبوم.

۸ بدا خورسته و خوشحالی سسی دَرسم،

بدا چمین آسته اونی که چاکنדרه، شادی کا دوش بگرن.

۹ اِشْتِه دیمی آگاردن، تا چمین گناه اون موینی

و چمین تقصیرون گردی پاک آگه.

۱۰ خدایا، پاکه دیلی به مین کا به وجود بوغه،

و دُرسته روح، هنی به مین کا پنه.

۱۱ مین اِشْتِه حضوری کا فر آمده،

و اِشْتِه روح مُقدسی به مین کا مویگه.

۱۲ اِشْتِه نجاتی شادی به مین آگاردن،

و مِن كَمَكِ بَغِهْ كِه مِيل و رِيغَبَتِي نِه بَه تِن كَا إِطَاعَتِ بَغْرَمِ.

۱۳ آ موقعِ اِشْتِه رَاه اُون، كَسُونِي آمُوجِم كِه بَه تِه كَا نَاْفَرْمُونِي بَغْرَدِين،
و گِنَاه كَارِن آگَرْدِن اِشْتِه طَرْفِ.

۱۴ خِدَايَا، خُون لَكِه چِمِن و جُودِي كَا پَاك آگِه.

إِي خِدَايِي كِه چِمِن خِدَايِ نَجَاتِيْش،

چِمِن زُوون اِشْتِه عِدَالْتِي، شَادِي نِه بَخَنْدِي.

۱۵ إِي خِدَاوَنْد، چِمِن لِيوون آگِه،

تَا چِمِن كِه تِه سِتَايِش بَغْرِه.

۱۶ حِيوونون قِرْبُونِي گَرْدِه تِه رَاضِي آنِگَرِه، اَكَم نِه بَه تِرَا قِرْبُونِي بَغْرَدِيم؛

تَمَام سُوَز قِرْبُونِي تِه خُوْشْحَالِ آنِگَرِه.

۱۷ قِرْبُونِيوَنِي كِه خِدَا رَاضِي بَغْرَدِي اِمَه كِه چَكِيْسْتِه رُوْح نِه بِشْم چِي وَر؛

خِدَايَا، تِه چَكِيْسْتِه دِيْل و تُوْبِه كَار دِيْلِي تَحْقِيْر نِگَرِي.

۱۸ خِدَايَا، اِشْتِه چَاكِي كَا، اِشْتِه قُوْمِي اِحْسَانِ بَغِه؛

اَوْرشَلِيْمِي شَهْرِي حَصَارُون بِيْنَا بَغِه تَا اَمْنِيْتِي كَا بَبُو.

۱۹ آ موقعِ دُرْسْتِ قِرْبُونِيوَنِ كَا شَادِ بَبِيْش؛

تَمَام سُوَز و كَامَلِ قِرْبُونِيوَنِ كَا.

آ موقعِ اِشْتِه قِرْبُونِگَاه كَا، مُونْدِه اُون تَقْدِيْمِ بَغْرَدِيم.

۶۱

خِدَايَا، چِمِن خِلْعِ خِلْعِ دَرَسِ

دَاوُودِي مَزْمُورِ

۱ خِدَايَا، چِمِن خِلْعِ خِلْعِ دَرَسِ

و چِمِن دِعَا گُوشِ بَدِه!

۲ وَخْتِي كِه چِمِن دِيْل كَارَا حَالِي كَا بَشِي،

زَمِيْنِي دُورِه چِگَا اُون كَا تِه دَخُونِمِ.

مِن صَخْرِه اِي طَرْفِي رَا هِدَايْتِ بَغِه كِه

بَه مِّن كَا بَلَنْدَتَّرِ اِسْتِه.

۳ چوم که تِه چمن پناه گاه بپیش،
و ایله مُحکمه بُرج، چمن دِشمنی پیشی کا.

۴ ایدا تا ابد اشته خیمه کا بومونم
و اشته بالون سا جیری کا پناه بگرم.
۵ چوم خدایا، تِه چمن نذرون دَرسره،
و ابرکتی من آدوغره که ا کسونی بدایش که اشته نومی حرمت بناین.
۶ پاتشا عمری ور آکه

ببو که چپی ساین دوام بوآرن، تا وره نسلون!
۷ تا ابد خدا ناری کا پاتشایی تختی سری کا بنشه،
اشته محبت و وفاداری نه چپی ویرا بین!

۸ بس همیشه اشته نومی ستایش بگردیم،
و چمن نذرون هر روز آدا بگردیم.

۶۳

ای خدایا، چمن جان به ترا تشییه

د/وودی مزموور

خدایا، تِه چمن خداییش،
گرد وجودی نه، تِه طلب بگردیم؛
چمن جان به ترا تشییه،
و چمن بدن اشته مُشتاقه،
ایله خشک و ویسیسته زمینی شیوار، که هیچ آوی نیشه!
۱ از اشته مقدس جگاگا تِه ویندمه
و اشته قدرت و جلالی ویندمه.
۲ چوم که اشته محبت زندگی کا چاکتره،
چمن زوون تِه ستایش بگردی.
۳ بس تا زنده ایمه تِه ستایش بگردیم،
و اشته نومی کا چمن دسون اشته پرستشی را بلند آگرم.

۵ چمن جان سیر آبو، هته که چاکه غذا و چربه غذا نه سیر آبو،
 و چمن گ شادی نه ته پرستش بگردی،
 ۶ وختی که چمن جگا کا ته ویر بوآردیم؛
 و وختی که گرد شوی کا به تن فیکر بگردیم.
 ۷ چوم ته چمن یاور بیش،
 و آز اشته بالون سا جیری کا شادی نه آواز بخندیم.
 ۸ چمن جان، اشته جانی کا دچیکسته،
 اشته راست دس من محکم عم بردی.

۹ کسونی که پیستشونه من بکشن، هلاک ببین،
 و زمینی تونی کا ویشون.
 ۱۰ شمشیری نه کشته آبون،
 و شالون خوراک ببین.
 ۱۱ اما آز پاتشا، خدا کا شادی بگردیم،
 و گرد کسونی که به خداوند توکل بگرن، سریلند ببین،
 چوم دروعه واجون گ دوسته بی.

۹۱

چمن پناه و چمن قلعه خدا ایسته

داوودی مزموور

۱ کسی که آخداي متعالی سایه وونی جیری کا ساکن بی،
 خدای قادر مطلق سا جیری کا، بَمندی.
 ۲ خداوندی نه بوایتیم: «چمن پناه تیبش، چمن قلعه تیبش،
 چمن خدا تیبش، کسی که بی توکل هستمه.»
 ۳ چوم که آ، ته صیادی تله کا نجات بدای
 و طاعونی کا که ته بکشتی.
 ۴ آ، ته اشن پرون جیری کا بگتی،
 و ته چی بالون جیری کا پناه بگتیش.

چَی وَفاداری، به تِرا ایله سِپری شیوار محافظِ استه.
نه شوی بلا اون کا ترسی،

و نه تیری کا که روزی کا اشته طرفی را پرتاب بی.

نه طاعونی کا ترسی که تاریکی کا راه بشی،

و نه وِبابی کا ترسی که روزی زواله کا هلاک بگردی.

اگم هزار نفر اشته ناری کا بلکن،

و ده هزار نفر اشته راست طرفی کا،

اما به تن آسیی آیرسته.

فقط اشته چمون نه دسی

و شرور آدمون سزا بویندیش.

چوم ته خداوندی وری کا ساکن بیشه،

و چوم ته وَاثره که خدای متعال چمن پناه گاه استه،

هیچ بدی به تِرا اتفاق ندلکه

و هیچ بلایی اشته خیمه نزدیک آندیب.

چوم خداوند، اشنن ملاییکه اون دستور بدای،

تا هر جگا که ته بشیش اشته محافظ بون.

اون ته اشنن دسون سری کا بگتین

نابادا اشته پا سنگی کا بَرنی.

ته شیر و افعی سری کا پا پَنیش؛

جوونه شیر و لنتیون نی اشته پا چیری کا له بگردیش.

خداوند بواتی: «چوم منه ور خِشه،

آئی نجات بدایم؛

و چوم چمن نومی آزونه،

آبی کا حفاظت بگردیم.

آمین دَخونه و آز چیی جَوای بدایم؛

گرفتاریون کا آینه ببیم؛

آئی نجات بدایم و آبی عِزّت بدایم.

چیی عمری دراز بگردیم

و چمن نجاتی آبی نشون بدایم.»

ای چمن جان خداوندی ستایش بگه

د/وودی مزمور

ای چمن جان خداوندی ستایش بگه!
و گرد چیبونی که چمن وجودی کا ایرونه، چپی مُقدس نومی ستایش
بگره!

ای چمن جان، خداوندی ستایش بگه
و هیچ گله آچیونی کا که به تین آدوعشه، ویر بمرکه!
آ که اشته تقصیرون کامل ببخشستی،
و گرد اشته مریضیون شفا بدای!
آ که اشته زندگی سیاه چالی کا نجات بدای
و محبت و رحمتی تاجی اشته سری کا بنای!
آ که اشته جانی چاک چیون نه سیر آگره
تا عقابی شیوار، اشته جوونی تازه آبو.

خداوند عدالتی به جا بوآردی و مظلومون حقی آوون بدای.

آ اشن راه اون موسی پیغمبری آموئشه
و اشن کارون به قوم بنی اسرائیل.

خداوند رحیمه و لطفی نه پور اشته،

عری عصبانی بی و چپی محبت تمون آنیب.

خداوند همیشه مُحاکمه نگره،

و تا ابد خشمگین نمونه.

آ بمون نه مطابق چمه گناه اون رفتار نگره

و بمون مطابق چمه تقصیرون عوض نیمدای.

آ چوم هه اندازه ای که آستمونن زمینی کا بلند اِستینه،

هه اندازه نی، خدا محبت کسونی را که بی حرمت بناین، وراسته!

آ هه اندازه ای که مشرق، مغربی کا دور اِسته

هه اندازه نی، خداوند چمه نافرمنیون آمه کا دور آگره.

آ هته که دده اشن خردنون نه دیله سوچه،

هَتَه نِي خِداوند، کسونی را که یِیِ حرمت بَناین دیله سوچی بگردی.
۱۴ چوم بَرنی که آمه چه چپی نه وَج آبییمونه،
و ویرش استه که آمه خاکی کا ایمونه!

۱۵ و اما انسان، چپی عمری روزنِ واشی شیوارینه؛
و صحرا گلی شیوار تیتَه بوآردین،
۱۶ اما ایله وا که آبی بژنه، پَرپر بی،
و دِ اثری اِبی کا وینده نییب!
۱۷ اما خِداوندی محبت

آزلی نه تا ابد کسونی نه استه که یِیِ حرمت بَناین،
و چپی عدالت چوون خِردنون، خِردنون را نی استه،
۱۸ و کسونی نه که چپی عهدی حفظ بگردین،
و ویرشون استه چپی احکامی انجام بَدن.
۱۹ خِداوند اِشتن تختی آستمونون کا نوعشه،
و آگردی، پأتشایی بگردی.

۲۰ ای شِمه، خِداوندی مَلایکه ان،
ای شِمه، پهلونون که چپی احکامی به جا بوآردیرون،
و چپی فرمانی کا اطاعت بگردیرون، خِداوندی سِتایش بگره.
۲۱ ای گرد چپی لَشِکرن،
ای چپی خدمتگذارن که چپی اراده انجام بَدایرون،
خِداوندی سِتایش بگره!
۲۲ ای گرد خِداوندی کارن،
آبی، چپی هر چگابی کا که فرمانروایی بگردی، سِتایش بگره!
ای چِمِن جان، خِداوندی سِتایش بگره!

۱۱۹

اِشْتَه کلام چِمِن پایون را چِرا استه

الف

۱ خسه ببو آکسونی که چوون راه ان دُرستی نه،

و خداوندی شریعتی نه زندگی بگردین.
 ۲ آخسه ببو آکسونی که خداوندی گفون انجام بداین،
 و جان و دیلی نه چپی طالبی نه،
 ۳ و هیچ کار غلطی انجام ندن،
 بلگم خداوندی راه اون بشین.
 ۴ ته اشته آحکامی امه آدوعه ره
 تا آوون گردی دقتی نه انجام بدیم.
 ۵ گشکی آز اشته دستورون انجام دوعه کا
 مطیع و وفادار ببوم.
 ۶ آ موقع شرمنده نبوم،
 وختی که اشته دستورون گردی چمن، چمی پیشی کا بدارم.
 ۷ صادق دیلی نه ته شکور بوایم،
 آ موقع که اشته عادلانه قانونون یاد بگتیم.
 ۸ اشته دستورون انجام بدایم،
 من کلا ترک مگه!

ب

۹ چنته جوون مرد بشای اشن زندگی کا اشن راه اون، پاک غم بره؟
 اینته که، اشته کلامی نه اشن راه اون کا حفاظت بگره!
 ۱۰ جان و دیلی نه اشته طالبی مه؛
 مرزن که اشته آحکامی کا منحرف آبوم.
 ۱۱ اشته کلامی چمن دیلی کا انبار گردمه،
 تا به ین گناه مگرم!
 ۱۲ ای خداوند ته متبارکبیش،
 اشته دستورون به من باموج.
 ۱۳ گرد قانونونی که ته اشته گ نه واثره،
 آز چمن لیون نه جار بزیم.
 ۱۴ اشته گفون انجام دوعه کا هنته کیف بگردیم،
 که ایله یال ثروتی به من آدوعشونه.
 ۱۵ اشته آحکامی باره فیکر بگردیم،

واشته راه اون کا ابي لحظه نی چم نیپِگرم.
۱۶ اشته دستورون کا کیف بگردیم؛
اشته کلامی ویر نبرگرم.

ج

۱۷ ای خداوند، اشته ام نوگری نه دس و دیل باز ببش،
تا زنده بومونم و اشته گفون انجام بدم.
۱۸ چمن، چمون آکه
تا اشته شریعتی کا عجیب چییون بوینم.
۱۹ آز، زمینی کا غریبیمه؛
اشته فرمانون به من کا نین آمکه!
۲۰ چمن جان اشته احکامی زونسته اشتیاقی کا،
همیشه آتشی شیوار کارا سوته!
۲۱ ته متکبرون را، ملعونون را،
کسونی را که اشته راه کا برشیننه، زره بگتیش.
۲۲ ننگ و رسوایی به من کا پیگه،
چوم که اشته گفون انجام بدایم.
۲۳ حتی اگم حاکمین اشتن دیله کا چمن ضد نخشه یگشن،
آز، اشته نوگر، اشته دستورون کا فیکر بگردیم.
۲۴ آز اشته گفون کا کیف بگردیم،
اون من راهنمایی بگردین.

د

۲۵ چمن جان خاکی کا دچیکسته؛
مطابق اشته کلام من زندگی آده!
۲۶ وختی چمن راه اون باره به تنه گف زندیمه، ته چمن جواوی دوره؛
اشته دستورون به من باموج.
۲۷ به من باموج که چنته اشته دستورون انجام بدم؛
آز دربارہ اشته عجیب کاروون فیکر بگردیم.
۲۸ چمن جان عم و غرضه کا د رمقی نیشه؛
مطابق اشته کلام به من قوت آده.

^{۲۹} غلط راه اون به من کا دور آگه،
 و لطف بگه و اشته شریعتی به من باموج.
^{۳۰} آز، وفاداری راهی انتخاب گردمه،
 و اشته قانونون چمن ناری کا نوعمه.
^{۳۱} خداوندا، آز دسی اشته گفون دچیکم؛
 مرزن شرمنده ببوم.
^{۳۲} آز اشته فرمانون را کا، کارا ویریتیم،
 چوم ته، چمن دیلی یال آگری.

ه

^{۳۳} خداوندا، به من باموج که چنته بشایم اشته دستورون انجام بدم؛
 و آز اوون تا به آخر انجام بدایم.
^{۳۴} من فهم آده تا اشته شریعتی انجام بدم،
 و آپی چمن جان و دیلی نه انجام بدم.
^{۳۵} من اشته فرمانون راه کا هدایت بگه،
 چوم آز چوون را شوقم هسته.
^{۳۶} چمن دیلی اشته گفون طرفی را مایل بگه،
 و مرزن حرص و آزی طرفی را بشوم!
^{۳۷} مرزن چمن، چمن بی ارزش چییون توجه بگرن،
 اشته راه اون کا به من زندگی آده.
^{۳۸} وعده ای که اشته نوگری دواره تایید بگه،
 آ وعده ای که کسونی دواره که به تین حرمت بناین.
^{۳۹} رسوایی که بی کا ترسم چمن سر با به من کا دور آکه.
 چوم اشته قانونن چاکینه.
^{۴۰} دپس، آز اشته احکامی مشتاقیمه!
 اشته عدالتی کا به من زندگی آده!

و

^{۴۱} خداوندا، طبق اشته وعده،
 اشته محبت و اشته نجات به من آرسته.
^{۴۲} آ موقع بشایم کسونی جواوی بدم که چمن ضدی نه،

چوم که از اِشْتِه کلامی توکل هِسْتِمِه.
 ۴۳ کلام حَقِيقَتِي چِمِن گَ کا کُلا مَپِيگِه،
 چوم که اِشْتِه قانونون امید دَوسْتَمِه.
 ۴۴ اِشْتِه شَرِيعَتِي هَمِيشِه،
 و تا بِه اَبَد اَنجام بَدائيم!
 ۴۵ اَمَن راه کا، راه بَشِيم،
 چوم از اِشْتِه اَحکامِي طالِب بِيما.
 ۴۶ اِشْتِه گَفون کا، پُاتشا اون ناری کا نی گَف رَنِم
 و شَرَم نِيَمِه،
 ۴۷ چوم از اِشْتِه دَسْتورون کا کِيَف بَگَرْدِيم،
 و اَوون نِه خِشِيَمِه.
 ۴۸ اِشْتِه فرمانون جان و دِيَلِي نِه قَبول بَگَرْدِيم،
 و اِشْتِه دَسْتورون کا فِیکر بَگَرْدِيم.

ز

۴۹ اِشْتِه کلامی اِشْتِه خادِمِي وِیر بوَعَه،
 که اَينِه مِین امیدوار گَرْدَرِه.
 ۵۰ مُصِيبَتِي مَوقِع چِمِن دِيَلِي قَوت اِمَه که،
 اِشْتِه وَعَدِه بَه مِین زَندگِي بَبَخِشِستِي.
 ۵۱ مُتکَبِرُنْ بَرک مِین رِيشخند بَگَرْدِين،
 اما از اِشْتِه شَرِيعَتِي کا دَس نِيگَرَم.
 ۵۲ خِداوندا، وختی اِشْتِه قانونون که قَدِيمي نِه اِستينِه، وِیر بوآردِيم،
 چِمِن دِيل قَوت بَگَتِي.
 ۵۳ وِر خَشْمگِین بَبِيم،
 وختی بَوِيندِيم که شَرور اَدِمِین اِشْتِه شَرِيعَتِي کا دَس پِگَتَشونِه.
 ۵۴ هَر چِگا که کوچ بَگَرْدِيم، چِمِن کَ کا،
 اِشْتِه دَسْتورات چِمِن زوونِي آواز بِيينِه.
 ۵۵ خِداوندا، شَوِي را اِشْتِه نومی وِیر بوآردِيم،
 و اِشْتِه شَرِيعَتِي اَنجام بَدائيم.
 ۵۶ اِم بَرکَت چِمِن نَصِيب بِيئِه که،

اِشْتِهَ اَحْكَامِي اَنْجَامِ دُوْعَمِه.

ح

^{۵۷}خِداوندا، تِه، چِمِنِ دارِ و نِدارِيش؛
عَهْدِ دُونِديمْ كِه اِشْتِهَ كَلَامِي اَنْجَامِ بَدَم.
^{۵۸}جانِ و دِيَلِي نِه پِيسْتِمِه كِه تِه بَه مِ نِ كَا رَاضِي پِي،
طَبَقِ اِشْتِهَ وَعَدِه بَه مِ نِ لَطْفِ بِيْگِه!
^{۵۹}وَخْتِي كِه چِمِنِ زَنْدِگِي رَاهِ اُونِ بَارِه فِيكِرِ بَگَرْدِيمِ،
اَكْرَدِمْ تَا اِشْتِهَ اَحْكَامُونِ اَنْجَامِ بَدَم.
^{۶۰}اِشْتِهَ دَسْتُورُونِ اَلْبَحْلِ اَنْجَامِ بَدَايِمِ،
وَ مَعْظَلِ نِگَرِمِ.
^{۶۱}اَكْمِ چِه شُرُورِ اَدَمِ نِ تَقْلَا بَگَرْدِينِ مِ نِ تَلِه كَا دَرَقِنِ،
اِمَا اَزِ اِشْتِهَ شَرِيعَتِي وِيرِ نِبرِگَرِمِ.

^{۶۲}شَوِي نِصْبِي رَا پَرِزِمِ،
تَا تِه اِشْتِهَ عَادِلَانِه قَانُونِ وَاَسِي سِتَايِشِ بَگَرِمِ.
^{۶۳}اَزِ، گِرْدِ كَسُونِي نِه كِه بَه تِنِ حُرْمَتِ بِنَايِنِ،
وَ اِشْتِهَ اَحْكَامِي اَنْجَامِ بَدَايِنِ، رَفِيقِمِه.
^{۶۴}خِداوندا، زَمِينِ اِشْتِهَ مَحَبَّتِي نِه پُورَه؛
اِشْتِهَ دَسْتُورَاتِي بَه مِ نِ بَا مَوْجِ!

ط

^{۶۵}خِداوندا، طَبَقِ گَفِي كِه زَنْدَرِه
اِشْتِهَ نُوگَرِي چَاكِي گَرْدَرِه.
^{۶۶}بَه مِ نِ مَعْرِفَتِ بَا مَوْجِ وَ بَه مِ نِ بَا مَوْجِ كِه چِنْتِه دُرُسْتِ تَشْخِيسِ بَدَمِ،
چُومِ اِشْتِهَ دَسْتُورُونِ اِيْمَانِ هِسْتِمِه.
^{۶۷}پِيشِ اَزِ اِمَكِه مَصِيبَتِي كَا دَلِكِمِ، گَمْرَاهِ بِيْمَا،
اِمَا حِسَه اِشْتِهَ كَلَامِي اَنْجَامِ بَدَايِمِ.
^{۶۸}تِه چَاكِييِشِ وَ چَاكِي بَگَرْدِيشِ؛
اِشْتِهَ دَسْتُورَاتِي بَه مِ نِ بَا مَوْجِ.
^{۶۹}مُتَكَبِّرِنِ چِمِنِ بَارِه دُورِعِ بَوَاتِينِ،
اِمَا اَزِ جَانِ وَ دِيَلِي نِه اِشْتِهَ گَفُونِ اَنْجَامِ بَدَايِمِ.

۷۰ چوون دیل سِنگی شیوار بی احساس اِسْتَه،
 اما از اِسْتَه شریعتی کا کِیف بَگردیم.
 ۷۱ بَه مِرا چاک بَه که مُصیبت ویندِمه،
 تا اِسْتَه دَسْتوراتی باموچِم.
 ۷۲ شریعتی که اِسْتَه گَ کا برون اوَمه،
 بَه مِرا هزارون گِلَه طلا سِکَه و نقره سِکَه کا چاکتر اِسْتَه.

ی

۷۳ خِداوندا، اِسْتَه دَسِن مِین وَج آگَر دَشونَه و مِین شکل دوشونَه؛
 بَه مِین فہم آدَه تا اِسْتَه دَسْتورون باموچِم.
 ۷۴ کسونی کہ تِه حُرمت بَنائین مِین بَویندین و شاد آبون،
 چوم از اِسْتَه گفی امید هِسْتِمه.
 ۷۵ خِداوندا، از بَزَنیم کہ اِسْتَه قانونِ عادلانہ اِسْتینہ،
 و اِسْتَه وفاداری کاپہ کہ مِین مُصیبتی کا دَر فَندرہ.
 ۷۶ طبق وعدہ ای کہ اِسْتَه نوگری دوآرہ،
 بَدا اِسْتَه محبت چِمین دیلی قوت آدہ.
 ۷۷ بَدا اِسْتَه رحمت بَه مِین آرستہ تا زنده بومونم،
 چوم کہ اِسْتَه شریعتی انجام دوعہ کا کِیف بَگردیم.
 ۷۸ بَدا کہ مُتکبرن سَرافکنده آبون
 چوم اِسْتَن دوروعون نہ، چِمین حقی کا بَدی گَر دَشونہ،
 اما از اِسْتَه احکامی بارہ فیکر بَگردیم.
 ۷۹ بَدا کسونی کہ بَه تِن حُرمت بَنائین، بان چِمین وَر،
 کسونی کہ اِسْتَه گفون بَزَنین.
 ۸۰ اِبُو کہ آز، اِسْتَه احکامی کامل انجام بَدَم،
 تا شرمندہ مَبوم!

ک

۸۱ چِمین جان اِسْتَه نجاتی را شوق هِسْتِشہ،
 از اِسْتَه کلامی امید هِسْتِمه.
 ۸۲ چِمین، چِمین اِسْتَه وعدہ اِنتظاری کا کم سو آبیینہ؛
 بَه مِینہ بوآج: «بَس کِینی چِمین کمکی را بومیش؟»

^{۸۳} ہرچند ایلہ دو گتہ و پوستہ تولوقی شیواریمہ،
 اما اِشْتِہ دَسْتورون ویر بَرگِردہ نیمہ!
^{۸۴} تا گینی اِشْتِہ نوگر بَسی تاو بوآرہ؟
 تہ گینی آکسونی کہ مین اذیت بگردین، داوری بگردیش؟
^{۸۵} مُتکبرن بہ مرا چاہ اونی گندشونہ کہ اوون کا دَلِکِم،
 اُون طبق اِشْتِہ شریعت زندگی نِکرن.
^{۸۶} گِرد اِشْتِہ دَسْتورون بی اِعتماد گِردہ؛
 اُون اِشْتِن دوروعون نہ مین عذاب بداین؛ چِمِن دادی آرس!
^{۸۷} نزدیک اُون زمینی کا مین نیست و نابود آگرن،
 اما از اِشْتِہ گفون کا غافل نِبیِمہ.
^{۸۸} اِشْتِہ محبتی کا کہ اِسترہ، بہ مین زندگی آدہ،
 تا گفونی کہ واثرہ، اَنجام بدم.

ل

^{۸۹} خِداوندا، اِشْتِہ کلام تا ابد،
 اَسْمونون کا مُحکم، پابرجا اِستہ.
^{۹۰} اِشْتِہ وفاداری پشت در پشت آدمون را پابرجا اِستہ،
 تہ زمینی بینا گردہ، و اِپا بَرجا بَمندی.
^{۹۱} اُون اِشْتِہ حُکمی نہ تا اوری بَرقراری نہ،
 چوم گرد چیین اِشْتِہ خدمتی کا اِستینہ.
^{۹۲} اَگم چِمِن دیلخوشی اِشْتِہ شریعتی مَبی،
 تا حَسہ چِمِن مُصیبتی کا ہلاک اَبیِمہ!
^{۹۳} اِشْتِہ گفون ہیچ وقت ویر نِبَرگِرم،
 چوم اوون نہ بہ مین زندگی آدوگرہ!
^{۹۴} از اِشْتِہ شِن اِستیمہ؛ مین نجات بَدہ!
 چوم از اِشْتِہ گفون طالب بیما.
^{۹۵} شَرور آدمین گمین گردشونہ تا مین نابود بگرن،
 اما از، اِشْتِہ گفون توجہ بگردیم.
^{۹۶} ہر کمالی را حدی بَویندیم،
 اما اِشْتِہ فرمانی را حد و اندازہ ای نِوینم!

- ۹۷ آه که از، چندی اشته شریعتی نه خِشیمه!
 گرده روز چمن فیکری کا اِسته.
- ۹۸ اشته فرمان من چمن دشمنون کا حکیمتر بگردی،
 چوم که همیشه منه اِسته.
- ۹۹ گرد چمن معلمون کا فهمیده تر آبییمه،
 چوم که اشته گفن همیشه چمن فیکری کابینه.
- ۱۰۰ ریش سیفیدون کا فهمیده تر آبییمه،
 چوم که اشته گفون انجام بدایم.
- ۱۰۱ بده راه اون شییه کا پرهیز بگردیم،
 تا اشته گفون به جا بوآرم.
- ۱۰۲ اشته قانونون کا سرپیچی نگریم،
 چوم ته اِشتن من تعلیم دوآره.
- ۱۰۳ چندی اشته کلام چمن مزاجی را شیرین اِسته،
 و چمن گ را عسلی کا شیرین تر!
- ۱۰۴ اشته آحکامه که به من فهم بدای،
 اِمی واسی هر رای کا که دوروعه، بیزاریمه!

- ۱۰۵ اشته کلام چمن پااون را چرا،
 و چمن راه اون را نور اِسته.
- ۱۰۶ قَسَم هَر دمه و چمن قَسَمی سَری کاییمه،
 که اشته عادلانه قانونون کا اطاعت بگریم.
- ۱۰۷ برک مصیبتی کا دلگیمه؛
 خداوندا، طبق اشته کلام به من زندگی آده.
- ۱۰۸ خداوندا، چمن شُکور گزارئون قبول بگه،
 و اشته قانونون به من باموج!
- ۱۰۹ چمن جان همیشه در خطر اِسته،
 اما از اشته شریعتی ویر نبرگرم.
- ۱۱۰ شُرور آدَمین به مِرا تله نوعشونه،

اما از اِشْتِه اَحْکامی کا دَس نِیْگِرم.
 ۱۱۱ اِشْتِه گِیْن تا اَبَد چِمِن اِرْتِیْنه،
 چوم اَوْن، چِمِن دِیْلِی شادی ایینه!
 ۱۱۲ چِمِن دِیْلِی کا نِیْیْت گِرْدَمه اِشْتِه دَسْتورون اَنجام بَدَم،
 تا بَه اَبَد و تا اَخِر.

س

۱۱۳ خَیال بَه خَیال اَدْمون کا بیزاریمه،
 اما اِشْتِه شریعتی نه خِشیمه.
 ۱۱۴ تِه چِمِن پناه گاه و چِمِن سِپَریش،
 اِشْتِه کلامی امید دَوَسْتَمه.
 ۱۱۵ ای بَدکارِن بَه مِین کا دور آبیین،
 تا چِمِن خِدا دَسْتورون اَنجام بَدَم!
 ۱۱۶ طبق اِشْتِه وعده چِمِن دَسی بیگه تا زنده بومونم،
 مَرزِن امیدِی کا که اِستِمه، سرافکنده آبوم!
 ۱۱۷ مِین اِشْتِه دَسون دِیله کا بیگه تا در اَمَان بوم،
 و اِشْتِه دَسْتوراتی همیشه چِمِن نظری کا بدارم.
 ۱۱۸ تِه، گسونی که اِشْتِه دَسْتورون کا دِیْم اَگَر دِنن روک بَزْنیش؛
 چوم چَوون مَکَر و حیلَه بیهوده اِستَه.
 ۱۱۹ تِه، زمینی شرور اَدْمون گِردی، تُفالَه ای شیوار فِر بَدایش؛
 اِمی واسیه که اِشْتِه گفون نه خِشیمه.
 ۱۲۰ اِشْتِه ترسی کا چِمِن وجود لَرزه؛
 اِشْتِه داوریون کا تَرسم.

ع

۱۲۱ آچه که دُرست اِسته و آچه که اِنصافَه اَنجام دوعمه؛
 مِین ظالمون دَس آمده.
 ۱۲۲ اِشْتِه نوگری اطمینان آده که آپی کمک بَگَرْدیش،
 و مَرزِن که مُتکَبِرِن بَه مِین ظلم بَگَرِن.
 ۱۲۳ اِشْتِه نجاتی حَسرتی کا چِمِن، چِمِن کم سو آبیینه،
 که گینی طبق اِشْتِه وعده بومیش و مِین نجات بَدایش!

۱۲۴ اِشْتِه نُوگَرِي نِه طَبَقِ اِشْتِه مَحَبَّتِ رِفْتَارِ بِيگِه،
 و اِشْتِه دَسْتورَاتِي بَه مِّن بَامُوچ!
 ۱۲۵ اَز اِشْتِه نُوگَرِيْمِه،
 بَه مِّن فِهْمِ آدِه تَا اِشْتِه گَفُونِ دَرَكِ بِيگَرْم!
 ۱۲۶ خِدَاوَنْدَا، اَوختِ آرْسْتِه كِه عَمَلِ بِيگَرِي،
 چَوْم كِه اِشْتِه قَانُونِ چَاكِنْدِه بِييَه.
 ۱۲۷ اَبَس، اِشْتِه دَسْتورُونِ نِه خِشِيْمِه،
 طِيَلَا كَا وِرْتَر، خَالصِ طِيَلَا كَا وِرْتَر.
 ۱۲۸ اِمِي وَاسِي، قَبُولِ بَكْرَدِيْمِ كِه اِشْتِه اَحْكَامِنِ گِرْدِ دُرْسْتِيْنِه،
 اَز، هَر نَادِرْسْتِه رَايِي كَا بِيزارِيْمِه!

پ

۱۲۹ اِشْتِه گِفْنِ چِنْدِي چَاكِي نِه،
 اِمِي وَاسِي، چِمِنِ جَانِ اَوُونِ غَمِ بَرْدِي.
 ۱۳۰ اِشْتِه كَلَامِي دَرَكِ كَرِيْدِه اِنْسَانِي نُوْرِ بَبَخِشِستِي،
 و سَادِه دِيَلِ اَدْمُونِ فِهْمِ بَدَايِ.
 ۱۳۱ چِمِنِ گِ نِه لَه لَه بَرْم،
 چَوْم اِشْتِه دَسْتورُونِ رَا شُوْقِ هِسْتِيْمِه!
 ۱۳۲ بَه مِّنِ نَظَرِ دَرْفَنِ و بَه مِّنِ لَطْفِ بِيگِه،
 هَتِه كِه كَسُونِي حَقِي كَا لَطْفِ بَكْرَدِيْشِ كِه اِشْتِه نُوْمِي نِه خِشِيْنِه.
 ۱۳۳ طَبَقِ اِشْتِه وَعَدِه چِمِنِ قَدَمُونِ مُحْكَمِ پَا بَرَجَا غَمِ بَه،
 و مَرَزِنِ هِيچِ بَدِي بَر مِّنِ پِيروزِ اَبُو.
 ۱۳۴ ظَالِمِ اَدْمُونِ دَسِي كَا مِّنِ خَلَاصِ آگِه،
 تَا اِشْتِه اَحْكَامِي اَنجَامِ بَدَمِ.
 ۱۳۵ اِشْتِه دِيْمِي نُوْرِي اِشْتِه نُوگَرِي دَتَاوُونِ،
 و اِشْتِه دَسْتورُونِ بَه مِّنِ بَامُوچ!
 ۱۳۶ چِمِنِ چَمُونِ كَا اِيْلَه رُوَارِي شِيوَارِ، اِسِرْگِ وِيبُو،
 چَوْم كِه اِشْتِه شَرِيْعَتِي اَنجَامِ نِدَنِ.

ص

۱۳۷ خِدَاوَنْدَا، تِه عَادِلِيْشِ

و اِشْتِه قَانُونِ دُرْسْتِينِه!
 ۱۳۸ گفونی که تِه وَاثَرِه، عِدَالْتِ کَا
 و وفاداری کاملی کَا وَاثَرِه.
 ۱۳۹ چِمِنِ غِیرْتِ آتَشِ مِینِ کَارَا سَوْتِه و خَاکَسْتَرِ بَگَرْدِی،
 چوم که چِمِنِ دِشْمِنِ اِشْتِه کَلَامِی وِیرِ بَرِگَرِنِ.
 ۱۴۰ اِشْتِه وَعْدِه چَاکِ آزْمَاِشِ بَیْیَه،
 و اِشْتِه نُوگَرِ آئِیْنِه خِشْتِه.
 ۱۴۱ هَر چَنْدِ آزِ نَاچِیزِ و رُوکِیْمِه،
 اِمَا اِشْتِه اَحْکَامِی وِیرِ نِیْرِگَرْمِ.
 ۱۴۲ اِشْتِه عِدَالْتِ، تَا اَبْدِ عِدَالْتِ اِسْتِه،
 و اِشْتِه شَرِیْعَتِ حَقِیْقَتِه.
 ۱۴۳ سَخْتِ و پَرِیْشُونِی مِینِ اَسِیرِ گَرْدَشُونِه،
 اِمَا اِشْتِه دَسْتُورِنِ چِمِنِ دِیْلِی خُوشِی اِسْتِیْنِه.
 ۱۴۴ اِشْتِه گَفِنِ تَا اَبْدِ عِدَالْتِ اِسْتِیْنِه؛
 بَه مِینِ فِهْمِ آدِه تَا زَنْدِه بُوْمُونِمِ!

ق

۱۴۵ جَانِ و دِیْلِی نِه خِلیعِ بَگَرْدِیْمِ؛ خِدَاوَنْدَا، چِمِنِ جَوَاوِی بَدِه،
 آزِ اِشْتِه دَسْتُورِنِ اَنْجَامِ بَدَايِمِ.
 ۱۴۶ آزِ تِه کَمْکِی رَا دَخُونِمِ؛ مِینِ نَجَاتِ بَدِه!
 تَا آزِ اِشْتِه گَفُونِ اَنْجَامِ بَدَمِ.
 ۱۴۷ آفْتَاوِی پَرْمَه پِیْشِ پَرِزْمِ و کَمْکِی رَا خِلیعِ بَگَرْدِیْمِ؛
 اِشْتِه کَلَامِی اَمِیدِ دُوسْتَمِه.
 ۱۴۸ تَا صَبْحِ چِمِ یَنْدِی سَرِ نِئِمِ،
 تَا اِشْتِه وَعْدِه فِیْکَرِ بَگَرْمِ.
 ۱۴۹ اِشْتِه مَحْبَتِی وَاْسِی چِمِنِ سَسِی دَرَسِ!
 خِدَاوَنْدَا طَبَقِ اِشْتِه عِدَالْتِ، بَه مِینِ زَنْدِگِیِ آدِه!
 ۱۵۰ کَسُونِی کِه پَلِیدِ نَخْشِه اَوْنِ نِه مِینِ عَذَابِ بَدَايِنِ، بَه مِینِ زَنْدِیکِ آبِیْنِه،
 اَوْنِ اِشْتِه شَرِیْعَتِی کَا وِرِ دُورِی نِه!
 ۱۵۱ اِمَا اِی خِدَاوَنْدَا، تِه زَنْدِیکِ اِسْتِیْشِ؛

و گِردِ اِشْتِه دَسْتورِن حَقِیْقَتی نِه.
۱۵۲ اِشْتِه گِفون کا، خَیْلی مُدْتِه زونِسْتَمِه
کِه تِه اِشْتِه گِفون تا اَبَد بَرقرار گِردَرِه.

ر

۱۵۳ چِمِن مُصِیْبَتی بُوین و مِین نِجَات بِدِه،
چوم کِه اِشْتِه شَرِیْعَتی وِیر بَرگِردِه نِیْمِه.
۱۵۴ چِمِن حَقی کا دِفَاع بَگِه و چِمِن آزادی بَخِر!
طَبَقِ اِشْتِه وَعَدِه بَه مِین زَنْدَگِی آدِه!
۱۵۵ نِجَات، شَرور آدَمون کا دُور اِستِه،
چوم کِه اُون اِشْتِه دَسْتورون طَالِب نِیْنِه.
۱۵۶ اِی خِداوند، اِشْتِه رَحْمَت وِر اِستِه؛
طَبَقِ اِشْتِه قَانُونِن بَه مِین زَنْدَگِی آدِه!
۱۵۷ کَسُونی کِه مِین اَذِیْت بَگِردِیْن و چِمِن دِشْمَنی نِه وِری نِه،
اما اَز اِشْتِه گِفون کا سَرِپِچِی نِگِرم.
۱۵۸ خِیَانَت کَارون بُویندِیْم و اُوون کا بِیْزَارِیْمِه،
چوم کِه اِشْتِه دَسْتورون اَنْجَام نِدَن.
۱۵۹ دَیْس کِه اِشْتِه اَحْکَامی نِه چِنْدی خِشِیْمِه،
طَبَقِ اِشْتِه مَحْبَت، خِداوند، بَه مِین زَنْدَگِی آدِه!
۱۶۰ گِردِ اِشْتِه گِفِن حَقِیْقَتی نِه،
و اِشْتِه عَادِلَانِه قَانُونِن، گِله بَه گِله تا اَبَد باقی بَمَنْدِیْن.

ش

۱۶۱ حَاکِمِین بی دَلِیل مِین اَذِیْت بَگِردِیْن،
اما چِمِن دِیل اِشْتِه کَلَامی هِیْبَتی کا تَرَسِه.
۱۶۲ اَز اِشْتِه وَعَدِه کا شَادِیْمِه،
ایْلَه کَسی شِیوَار کِه یَال گَنْجی تِلْفَتَش پَبُو!
۱۶۳ اَز دُورِع کا مِتَنْفِر و بِیْزَارِیْمِه،
اما اِشْتِه شَرِیْعَتی نِه خِشِیْمِه.
۱۶۴ رُوزی هَفْت گَرِه تِه سِتَائِش بَگِردِیْم،
اِشْتِه عَادِلَانِه قَانُونِن وَاَسِی.

۱۶۵ کسونی که اشته شریعتی نه خشی نه ور آرامش هستشونه،
 و هیچ چی نیمشای اوون زمین بزنه.
 ۱۶۶ خداوندا، اشته نجاتی امید دوستمه،
 و اشته دستورون انجام بدایم.
 ۱۶۷ چمن جان اشته گفون غم بردی،
 و از اوون نه ور خشیمه.
 ۱۶۸ از، اشته گفون و اشته دستورون انجام بدایم،
 چوم ته گرد چمن راه اون بویندیش.

ت

۱۶۹ خداوندا، چمن خلع اشته درگاه آرسته؛
 طبق اشته کلام به من فهم آده.
 ۱۷۰ بدا چمن منتی خلع اشته درگاه آرسته؛
 طبق اشته کلام من نجات بده!
 ۱۷۱ چمن لوون نه ته ستایش بگردیم،
 چوم ته اشته دستورون به من آموجی!
 ۱۷۲ چمن زوون اشته کلامی آوازی بخندی،
 چوم که اشته دستورن گرد درستی نه!
 ۱۷۳ بدا اشته دس چمن کمکی را آماده ببو،
 چوم که از اشته احکامی انتخاب گردمه
 ۱۷۴ خداوندا اشته نجاتی را شوق هستمه،
 و اشته شریعت چمن دیلی خوشی استه!
 ۱۷۵ بدا چمن جان زنده بومونه و ته ستایش بگرم
 بدا اشته قانونن من کمک بگرن.
 ۱۷۶ ایله ژون آبه گوسندی شیوار، گمراه آییمه؛
 اشته نوگری دومله بگرد،
 چوم که اشته دستورون ویر برکرده نیمه!

۱۲۱

چمن کمک خداوندی طرفی نه استه

۱ چمن سَری کفا بوآردیم چمن چمون نه کواون را دَیسم؛
 کبیا کا به مرا کمک آرسته؟
 ۲ چمن کمک خِداوندی طرفی نه اِسته
 که آسمون و زمینی خلق گردشه.
 ۳ آ نیرزه اِشته پا لیز بره؛
 آ که به تکا حفاظت بگردی، چم یندی سر نِه.
 ۴ ها، آ که اِشتن قومی کا حفاظت بگردی،
 نِه چم یندی سر بنای و نِه خاو آشوا!
 ۵ خِداوند اِشته محافظ اِسته!
 خِداوند ایله سا شیوار اِشته وری کا منده تا ته کا حفاظت بگره!
 ۶ نِه آفتاو روزی کا به تِن آسیب زنه؛
 نِه مانگ شوی کا.
 ۷ خِداوند، ته هر بدی کا حفاظت بگردی؛
 آ، اِشته جانی کا حفاظت بگردی!
 ۸ خِداوند اِشته دویتر آویری کا حفاظت بگردی،
 حِسه نه تا ابد!

۱۲۷

اگم خِداوند کَ بینا مگره

سلیمانی مزمور

۱ اگم خِداوند کَ بینا مگره،
 گسونی که آی بینا بگردین بیهوده زحمت بگشتین؛
 اگم خِداوند شهری کا نگهبونی مگره،
 نگهبونن بیهوده نگهبونی بداین!
 ۲ بی فایدیه که صبی زو پرزن
 و شوی را عری خسه،
 و زحمتی نه نون بردیرون؛
 کسونی که خِداوندی را عزیزی نه راحت خِسن، چوم خِداوند چوون
 احتیاجاتی فراهم بگردی.»

۳ خِرْدَنِ، هديه اونی استینه خداوندی طرفی نه،
اُون پاداشی استینه که خداوند آدمی بدای.
۴ خِرْدَنِی که ایله جَوون مِرْدکی را دنیا بومین،
تیرونی شیواری نه که ایله دلاوره مِرْدکی دسی کا استینه.
۵ خسه ببو آکسی که اِشْتَن تیره چگا، انجوره تیرون نه پور آگره!
وختی که آ، اِشْتَن دِشْمَنون نه بَرنگاه کا گف زنه،
هرگز سَرافکنده نییب.

